

Нубія, гл. г. Деиръ; в.) Княжество Донголахъ, разложено въ срѣдѣж-тѣ съ едноименъ гл. г.; г.) Княжество Сенахара камъ Ю. съ едноименъ гл. г. при Ниль съ 9 хыл. ж. д.) камъ В. земля-та на Бецаиты, народы варваре диваци. Отъ Нубіѣж излазя: злато, черно дръво, слонови зѣби и формы; вѣра влада Моаметанска-та, намиратся малко христіани и идолопоклонници. Въ Нубіѣж, была чясть на ветхѣ Аравіѣж, намирася и прочюты на стары-ты градъ Мерое. Мехметалый, като гоняше Мамелуци-ты, побѣгнѣты въ Нубіѣж около 1812 л. завладѣ мѣсто-то като ся би до 1828 л.

361. АБИССИНІЯ (пространство 23—43 четвр. лев. и народн. 4 мил.) камъ Ю. на Нубіѣж ся распростира Чръвено море. Въ неѣж извира Ниль, заминуванъ и прѣзъ езеро Дабейѣж. Жителе-ти исповѣдвать въ обще христіанство-то, обаче размѣсено съ много Іудейскы обряды. Мѣсто-то ся дѣли на много провинциі или области распрѣснуваны чясто отъ близосѣдны-ты варваре. Области-ты сѣ: 1) Тигре С. В. гл. г. Антало съ 10 хыл. ж. и Адо съ 8 хыл. ветхо сѣдалище. Тукъ близо ся намиратъ развалы-ты на Аксъ, другъ пѣть столица на цѣлѣ Абиссиніѣж; 2) Ангара или Гондаръ, гл. г. Гондаръ съ 6 хыл. ж. Между тыя двѣ области планинисты-ты мѣста ся населены отъ Іудей, побѣгнѣты тукъ слѣдъ привземаніе-то на Іудейѣж отъ Навуходоносора, наречены Фаласхы, сир. испѣдены; 3) Шоа и Ефать, най-южны-ты въ Абиссиніѣж, населени отъ Галасы звѣровиты варваре, прѣшли отъ по-южны страны, и раснопили тѣжѣ область. Отъ Абиссиніѣж изнасятъ златенъ пѣсѣкъ, струтокамилскы пера и слоновы зѣбы.

Абиссинія има высокы планины (Лунны, провлачваны камъ З. до срѣдѣ Африкѣж), сухы поляны, плѣны на много мѣста съ купанѣ соль, и вѣдолы плодоносны на жито, оризъ, просо, захаротрѣсть, кафе, памукъ, синамикѣж и различны овошкы; въз-